

¹Und da Jethro, der Priester in Midian, Mose's Schwiegervater, hörte alles, was Gott getan hatte mit Mose und seinem Volk Israel, daß der HERR Israel hätte aus Ägypten geführt,² nahm er Zippora, Mose's Weib, die er hatte zurückgesandt,³ samt ihren zwei Söhnen, deren einer hieß Gerson (denn er sprach: Ich bin ein Gast geworden in fremdem Lande)⁴ und der andere Elieser (denn er sprach: Der Gott meines Vaters ist meine Hilfe gewesen und hat mich errettet von dem Schwert Pharaos).⁵ Da nun Jethro, Mose's Schwiegervater, und seine Söhne und sein Weib zu ihm kamen in die Wüste, an den Berg Gottes, da er sich gelagert hatte,⁶ ließ er Mose sagen: Ich, Jethro, dein Schwiegervater, bin zu dir gekommen und dein Weib und ihre beiden Söhne mit ihr.⁷ Da ging Mose hinaus ihm entgegen und neigte sich vor ihm und küßte ihn. Und da sie sich untereinander begrüßt hatten, gingen sie in die Hütte.⁸ Da erzählte Mose seinem Schwiegervater alles, was der HERR dem Pharaon und den Ägyptern getan hatte Israels halben, und alle die Mühsal, die ihnen auf den Wege begegnet war, und daß sie der HERR errettet hätte.⁹ Jethro aber freute sich all des Guten, das der HERR Israel getan hatte, daß er sie errettet hatte von der Ägypter Hand.¹⁰ Und Jethro sprach: Gelobt sei der HERR, der euch errettet hat von der Ägypter und Pharaos Hand, der weiß sein Volk von der Ägypter Hand zu erretten.¹¹ Nun weiß ich, daß der HERR größer ist denn alle Götter, darum daß sie Hochmut an ihnen geübt haben.¹² Und Jethro, Mose's Schwiegervater, brachte

¹فَقَسِمَ يَثْرُونَ كَاهِنُ مَدْيَانَ، حَمُو مُوسَى، كُلَّ مَا صَنَعَ اللَّهُ إِلَى مُوسَى وَإِلَى إِسْرَائِيلَ شَعْبِهِ، أَنَّ الرَّبَّ أَخْرَجَ إِسْرَائِيلَ مِنْ مِصْرَ.² فَأَخَذَ يَثْرُونَ حَمُو مُوسَى صَفُورَةَ امْرَأَةِ مُوسَى بَعْدَ صَرْفِهَا³ وَإِثْنَيْهَا، اللَّذَيْنِ اسْمُ أَحَدِهِمَا جَرِشُومُ لِلَّهِ قَالَ، كُنْتُ تَرْبِيًّا فِي أَرْضِ عَرَبِيَّةَ.⁴ وَاسْمُ الْآخَرِ أَلِيعَازَرُ لِلَّهِ قَالَ، إِلَهُ أَبِي كَانَ عَوْنِي وَأَنْقَذَنِي مِنْ سَيْفِ فِرْعَوْنَ.⁵ وَأَتَى يَثْرُونَ حَمُو مُوسَى وَإِثْنَاهُ وَامْرَأَتُهُ إِلَى مُوسَى إِلَى الْبَرِّيَّةِ حَيْثُ كَانَ تَارِلًا عِنْدَ جَبَلِ اللَّهِ.⁶ فَقَالَ لِمُوسَى، أَنَا حَمُوكَ يَثْرُونَ، أَتِ إِلَيْكَ وَامْرَأَتُكَ وَإِثْنَاهَا مَعَهَا.⁷ فَخَرَجَ مُوسَى لِاسْتِقْبَالِ حَمِيهِ وَسَجَدَ وَقَبَّلَهُ. وَسَأَلَ كُلُّ وَاحِدٍ صَاحِبَهُ عَنْ سَلَامَتِهِ. ثُمَّ دَخَلَ إِلَى الْخِيْمَةِ.⁸ فَقَصَّ مُوسَى عَلَى حَمِيهِ كُلَّ مَا صَنَعَ الرَّبُّ لِفِرْعَوْنَ وَالْمِصْرِيِّينَ مِنْ أَجْلِ إِسْرَائِيلَ، وَكُلَّ الْمَسَقَّةِ الَّتِي أَصَابَتْهُمْ فِي الطَّرِيقِ فَخَلَّصَهُمُ الرَّبُّ.⁹ فَقَرِحَ يَثْرُونَ بِجَمِيعِ الْخَبَرِ الَّذِي صَنَعَهُ إِلَى إِسْرَائِيلَ الرَّبُّ الَّذِي أَنْقَذَهُ مِنْ أَيْدِي الْمِصْرِيِّينَ. وَقَالَ يَثْرُونَ، مُبَارَكُ الرَّبُّ الَّذِي أَنْقَذَكُمْ مِنْ أَيْدِي الْمِصْرِيِّينَ وَمِنْ يَدِ فِرْعَوْنَ. الَّذِي أَنْقَذَ الشَّعْبَ مِنْ تَحْتِ أَيْدِي الْمِصْرِيِّينَ.¹⁰ الْآنَ عَلِمْتُ أَنَّ الرَّبَّ أَعْطَى مِنْ جَمِيعِ الْإِلَهِةِ، لِأَنَّهُ فِي الشَّيْءِ الَّذِي بَعَا بِه كَانَ عَلَيْهِمْ.¹¹ فَأَخَذَ يَثْرُونَ حَمُو مُوسَى مُحَرَّقَةً وَدَبَائِخَ لِلَّهِ. وَجَاءَ هَازِرُونَ وَجَمِيعُ شُبُوحِ إِسْرَائِيلَ لِيَأْكُلُوا طَعَامًا مَعَ حَمِي مُوسَى أَمَامَ اللَّهِ.¹² وَخَدَتْ فِي الْعَدِ أَنَّ مُوسَى جَلَسَ لِيَقْضِيَ لِلشَّعْبِ. فَوَقَفَ الشَّعْبُ عِنْدَ مُوسَى مِنَ الصَّبَاحِ إِلَى الْمَسَاءِ.¹³ فَلَمَّا رَأَى حَمُو مُوسَى كُلَّ مَا هُوَ صَانِعٌ لِلشَّعْبِ، قَالَ، مَا هَذَا الْأَمْرُ الَّذِي أَنْتَ صَانِعٌ لِلشَّعْبِ. مَا بَالُكَ جَالِسًا وَخَدَكَ وَجَمِيعُ الشَّعْبِ وَقِفْتُ عِنْدَكَ مِنَ الصَّبَاحِ إِلَى الْمَسَاءِ.¹⁴ فَقَالَ مُوسَى لِحَمِيهِ، إِنَّ الشَّعْبَ يَأْتِي إِلَيَّ لِيَسْأَلَ اللَّهَ.¹⁵ إِذَا كَانَ لَهُمْ دَعْوَى يَأْتُونَ إِلَيَّ فَأَقْضِي بَيْنَ الرَّجُلِ وَصَاحِبِهِ، وَأَعْرِفُهُمْ قَرَائِصَ اللَّهِ وَشَرَائِعَهُ.¹⁶ فَقَالَ حَمُو مُوسَى لَهُ، لَيْسَ جَيِّدًا الْأَمْرُ الَّذِي أَنْتَ صَانِعٌ. إِنَّكَ تَكُلُّ أَنْتَ وَهَذَا الشَّعْبُ الَّذِي مَعَكَ جَمِيعًا، لِأَنَّ الْأَمْرَ أَعْطَى مِنْكَ. لَا تَسْتَطِيعُ أَنْ تَصْنَعَهُ وَخَدَكَ.¹⁷ الْآنَ اسْمَعْ لِصَوْتِي فَأَنْصَحَكَ. فَلْيَكُنِ اللَّهُ مَعَكَ. كُنْ أَنْتَ لِلشَّعْبِ أَمَامَ اللَّهِ، وَقَدِّمْ أَنْتَ الدَّعَاوِي إِلَى اللَّهِ،¹⁸ وَعَلِّمُهُمُ الْقَرَائِصَ وَالشَّرَائِعَ وَاعْرِفُهُمُ الطَّرِيقَ الَّذِي يَسْلُكُونَهُ وَالْعَمَلَ الَّذِي يَعْمَلُونَهُ.¹⁹ وَأَنْتَ تَنْظُرُ مِنْ جَمِيعِ الشَّعْبِ دَوِي قُدْرَةٍ خَائِفِينَ اللَّهَ أَمَنَاءَ مُبْعِضِينَ

Gott ein Brandopfer mit Dankopfern. Da kamen Aaron und alle Ältesten in Israel, mit Mose's Schwiegervater das Brot zu essen vor Gott.¹³ Des andern Morgens setzte sich Mose, das Volk zu richten; und das Volk stand um Mose her von Morgen an bis zu Abend.¹⁴ Da aber sein Schwiegervater sah alles, was er dem Volke tat, sprach er: Was ist's, das du tust mit dem Volk? Warum sitzt du allein, und alles Volk steht um dich her von Morgen an bis zu Abend?¹⁵ Mose antwortete ihm: Das Volk kommt zu mir, Gott um Rat zu fragen.¹⁶ Denn wo sie was zu schaffen haben, kommen sie zu mir, daß ich richte zwischen einem jeglichen und seinem Nächsten und zeige ihnen Gottes Rechte und seine Gesetze.¹⁷ Sein Schwiegervater sprach zu ihm: Es ist nicht gut, was du tust.¹⁸ Du machst dich zu müde, dazu das Volk auch, das mit dir ist. Das Geschäft ist dir zu schwer; du kannst's allein nicht ausrichten.¹⁹ Aber gehorche meiner Stimme; ich will dir raten, und Gott wird mit dir sein. Pflege du des Volks vor Gott und bringe die Geschäfte vor Gott²⁰ und stelle ihnen Rechte und Gesetze, daß du sie lehrst den Weg, darin sie wandeln, und die Werke, die sie tun sollen.²¹ Siehe dich aber um unter allem Volk nach redlichen Leuten, die Gott fürchten, wahrhaftig und dem Geiz feind sind; die setze über sie, etliche über tausend, über hundert, über fünfzig und über zehn,²² daß sie das Volk allezeit richten; wo aber eine große Sache ist, daß sie dieselbe an dich bringen, und sie alle geringen Sachen richten. So wird dir's leichter werden, und sie werden mit dir tragen.²³ Wirst du das tun, so kannst du

الرَّشَوَةَ، وَتُقِيمُهُمْ عَلَيْهِمْ رُؤُسَاءَ أَلُوفٍ وَرُؤُسَاءَ مِائَاتٍ وَرُؤُسَاءَ خَمَاسِينَ وَرُؤُسَاءَ عَشْرَاتٍ،²² فَيَقْضُونَ لِلشَّعْبِ كُلِّ حِينٍ. وَيَكُونُ أَنَّ كُلَّ الدَّعَاوِي الْكَبِيرَةِ يَجِيئُونَ بِهَا إِلَيْكَ. وَكُلَّ الدَّعَاوِي الصَّغِيرَةِ يَقْضُونَ هُمْ فِيهَا. وَخَفَّفَ عَنْ نَفْسِكَ، فَهُمْ يَحْمِلُونَ مَعَكَ.²³ إِنْ فَعَلْتَ هَذَا الْأَمْرَ وَأَوْصَاكَ اللَّهُ تَسْتَطِيعُ الْقِيَامَ. وَكُلُّ هَذَا الشَّعْبِ أَيْضًا يَأْتِي إِلَى مَكَانِهِ بِالسَّلَامِ.²⁴ فَسَمِعَ مُوسَى لَصَوْتِ خَمِيهِ وَفَعَلَ كُلَّ مَا قَالَ.²⁵ وَاخْتَارَ مُوسَى دَوِي فُذْرَةَ مِنْ جَمِيعِ إِسْرَائِيلَ وَجَعَلَهُمْ رُؤُوسًا عَلَى الشَّعْبِ، رُؤُسَاءَ أَلُوفٍ وَرُؤُسَاءَ مِائَاتٍ وَرُؤُسَاءَ خَمَاسِينَ وَرُؤُسَاءَ عَشْرَاتٍ.²⁶ فَكَانُوا يَقْضُونَ لِلشَّعْبِ كُلِّ حِينٍ. الدَّعَاوِي الْعَبِيرَةَ يَجِيئُونَ بِهَا إِلَى مُوسَى، وَكُلَّ الدَّعَاوِي الصَّغِيرَةِ يَقْضُونَ هُمْ فِيهَا.²⁷ ثُمَّ صَرَفَ مُوسَى خَمَاهُ قَمَضَى إِلَى أَرْضِهِ.

ausrichten, was Gott dir gebietet, und all dies Volk kann mit Frieden an seinen Ort kommen.²⁴ Mose gehorchte seines Schwiegervaters Wort und tat alles, was er sagte,²⁵ und erwählte redliche Leute aus ganz Israel und machte sie zu Häuptern über das Volk, etliche über tausend, über hundert, über fünfzig und über zehn,²⁶ daß sie das Volk allezeit richteten; was aber schwere Sachen wären, zu Mose brächten, und die kleinen Sachen selber richteten.²⁷ Also ließ Mose seinen Schwiegervater in sein Land ziehen.